

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **M. M.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2020 č.j. MPSV-2020/173871-911

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 27. 8. 2020 č.j. MPSV-2020/173871-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“), jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 6. 2020 č.j. 840494/20/AB sp. zn. 20933-20-AB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo dle § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

(dále jen „zákon o státní sociální podpoře“) rozhodnuto, že žalobci se nepřiznává dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení od 31. 10. 2019.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce nesouhlasil s tím, že by nedoložil rozpis nákladů na bydlení potvrzený pronajímatelkou. Tvrdil, že doložil potvrzení o úhradě nákladů, samotný rozpis nákladů je pak podrobně specifikován v nájemní smlouvě. Potvrzení o úhradě nákladů žalobce doložil, pokud u datům jednotlivých úhrad není uveden rok, není to na závadu, protože z kontextu je zjevné, že úhrady byly prováděny vždy v měsíci, na který je úhrada prováděna, přičemž tyto měsíce jsou již v příslušném potvrzení uváděny včetně roku. Nelze tak mít pochybnost o roce, v jakém byly úhrady prováděny. Zákon o státní sociální podpoře navíc dokládání úhrad jako přílohu žádosti o dávku vůbec nevyžaduje. Rozhodnutí je tak nezákonné z důvodu nesprávného zjištění skutkového stavu.
3. K závěru žalovaného, dle kterého vyúčtování služeb není specifikováno na předmětný byt, na který žalobce žádá příspěvek na bydlení, uvedl, že předmětem uzavřené nájemní smlouvy je celý dům a žalobce hradí náklady celého domu. Nelze tak dokládat náklady jen za jeden byt, zákon ani nic takového nevyžaduje. Rozhodnutí je tak nezákonné z důvodu nesprávného posouzení právní otázky.
4. Namítal, že pokud správní orgán I. stupně shledal nedostatky žádosti, měl žalobce vyzvat k jejich odstranění dle § 45 odst. 2 správního řádu, a nikoli jej vyzývat k osvědčení skutečností rozhodných pro nárok na dávku podle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře. Žalovaný postupoval nesprávně, pokud z tohoto důvodu prvostupňové rozhodnutí nezrušil.
5. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul průběh správního řízení, uvedl, že správní orgán I. stupně považoval doklady předložené žalobcem k jeho žádosti o příspěvek na bydlení ze dne 31. 1. 2020 za neúplné, proto dne 17. 4. 2020 vyzval žalobce k doplnění, a to osvědčení příjmů žalobce a společně posuzované osoby. Správní orgán I. stupně totiž kontrolou zjistil, že žalobce a společně posuzovaná osoba nejsou evidováni v evidenci uchazečů o zaměstnání, vykonávají funkci člena statutárních orgánů několika společností a současně prohlásili, že nemají žádné příjmy. Správní orgán I. stupně si proto vyžádal potvrzení o kategorii plátce zdravotního pojištění a potvrzení o výši příjmu z výkonu funkce člena statutárního orgánu za rozhodné období 3. čtvrtletí 2019 a dále, aby žalobce osvědčil výši nákladů na bydlení, když žalobcem předložené potvrzení o úhradě nájemného neobsahuje úplné datum; žalobce měl doložit doklad o provedených platbách probíhajících v hotovosti za jednotlivé kalendářní měsíce a předložit vyúčtování služeb placených zálohově za užívanou bytovou jednotku (nikoli za celý dům). Žalobce ve stanovené lhůtě na výzvu nereagoval, dne 4. 5. 2020 se vyjádřil tak, že nemá žádné příjmy z výkonu funkce statutárního orgánu a vyúčtování nákladů na služby spojené s užíváním bytu za rok 2019 dosud od pronajímatele neobdržel. Správní orgán I. stupně dne 29. 5. 2020 vyrozuměl žalobce o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí s tím, že nesplnil výzvu správního orgánu.

7. Uvedl, že dávka nebyla žalobci přiznána pro nesplnění výzvy ve stanoveném termínu dle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře, na tento důsledek byl ve výzvě upozorněn, je nerozhodné, zda doklady doložil později nebo je nedoložil. V případě zamítání žádosti dle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře správní orgán neposuzuje věcně, zda jsou podmínky pro nárok splněny, ale to, zda účastník splnil požadavky správního orgánu uložené výzvou ve lhůtě stanovené zákonem. Žalobce však tuto výzvu nesplnil ani co do obsahu požadovaných dokladů, ani co do stanovené lhůty. Daná výzva byla učiněna v souladu se zákonem, zákon o státní sociální podpoře je v § 61 odst. 2 speciální k úpravě v § 45 odst. 2 správního řádu, tento postup byl v souladu se smyslem výzvy samotné, neboť správní orgán žádal, aby žalobce doložil skutečnosti rozhodné pro posouzení nároku.
8. S ohledem na zjištění, že žalobce a společně posuzovaná osoba nejsou v rozhodném období evidováni v evidenci uchazečů o zaměstnání a oba vykonávají funkci člena statutárních orgánů několika právnických osob, bylo namístě, aby správní orgán požadoval od žalobce osvědčení, že nemají žádné příjmy z výkonu těchto funkcí formou potvrzení zdravotní pojišťovny, z něhož by byla patrná kategorie plátců zdravotního pojištění. Poukázal na § 25 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře, přičemž žalobce nedoložil požadovaný rozpis jednotlivých služeb, kterým se prokazují náklady za plnění poskytované s užíváním bytu, potvrzený pronajímatelem; předložené potvrzení o platbách neobsahuje rozpis jednotlivých služeb. Vyúčtování služeb doložené žalobcem a potvrzené pronajímatelem obsahuje vyúčtování záloh za vodu a odvoz odpadu, avšak neobsahuje specifikaci bytu, takže není zřejmé, zda se týká celého domu na adrese X., nebo bytu v prvním patře, který je předmětem předložené nájemní smlouvy a na který je poskytován příspěvek na bydlení. Nejedná se přitom o formalismus, žalobce sám v žalobě tvrdí, že si pronajímá celý dům a vyúčtování se vztahuje na celý dům. Není možné, aby správní orgán I. stupně kompenzoval žalobci náklady na bydlení za dům se dvěma bytovými jednotkami, vyúčtování je nutno předložit ke konkrétnímu bytu, který odpovídá nájemní smlouvě a na který je příspěvek žádán. Z důvodu těchto nejasností bylo namístě, aby správní orgán takové upřesnění žádal.
9. Shrnl, že dávka nebyla žalobci přiznána, neboť nesplnil povinnosti uvedené ve výzvě a nedoložil skutečnosti rozhodné pro nárok dle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze spisového materiálu soud zjistil, že dne 3. 2. 2020 žalobce požádal o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení (dále též „dávka“) s nárokem ode dne 31. 10. 2019, s tím, že je nájemcem bytu na adrese X., 1. patro, k žádosti přiložil prohlášení osob, které nemají příjmy rozhodné pro nárok na dávky za 3. a 4. čtvrtletí 2019, kde v obou případech jako společně posuzovanou osobu uvedl M. H. Dále přiložil doklady o výši nákladů na bydlení k výše uvedenému bytu za 3. a 4. čtvrtletí 2019, vyúčtování služeb za rok 2018 za služby (voda, odvoz odpadu) na adrese X. s podpisem pronajímatele, potvrzení o úhradě nájemného s podpisem pronajímatele ze dne 22. 12. 2019. Součástí spisu je rovněž nájemní smlouva ze dne 1. 4. 2016 na byt v 1. patře v domě X. uzavřená žalobcem a M. H. jako nájemci, informace z katastru nemovitostí a údaje z živnostenského rejstříku.
11. Výzvou ze dne 17. 4. 2020 doručitou žalobci téhož dne správní orgán I. stupně podle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře vyzval žalobce, aby do 8 dnů od doručení výzvy doložil určité skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo

výplatu, přičemž každou položku správní orgán odůvodnil. Výzva obsahuje poučení o tom, že v případě nesplnění uložené povinnosti může být výplata dávky zastavena, dávka odejmuta nebo nepřiznána. Žalobce se k výzvě vyjádřil dne 4. 5. 2020, kdy uvedl, že on ani M. H. nemají žádné příjmy z výkonu funkcí člena statutárního orgánu za rozhodné období a dále, že vyúčtování služeb za rok 2019 mu dosud nebylo pronajímatelem doručeno. Vyrozuměním doručeným žalobci dne 30. 5. 2020 sdělil správní orgán I. stupně, že žalobce nemá nárok na dávku z důvodu neúplnosti žádosti a prokazatelného nesplnění písemné výzvy správního orgánu ze dne 17. 4. 2020 s tím, že bylo konkrétně uvedeno, co žalobce nedoplnil. Zároveň mu byla dána možnost vyjádřit se ke shromážděným podkladům pro rozhodnutí.

12. Prvostupňové rozhodnutí bylo datováno dne 18. 6. 2020 a vypraveno dne 19. 6. 2020, dle odůvodnění byl žalobce vyzván, aby osvědčil rozhodné skutečnosti pro nárok na dávku, bylo specifikováno, jaké skutečnosti měl žalobce osvědčit a z jakých důvodů, a to výzvou doručenou dne 17. 4. 2020 obsahující příslušné poučení. Vzhledem k tomu, že žalobce výzvu neuposlechl, správní orgán žalobci dávku nepřiznal.
13. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 7. 7. 2020 blanketní odvolání, které ani k výzvě správního orgánu nedoplnil.
14. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 27. 8. 2020, žalovaný zde shrnul průběh správního řízení a poukázal na § 61 odst. 2, § 68 odst. 1 písm. b) a e), § 24, § 25 odst. 2, 3 a 4 zákona o státní sociální podpoře. Zjistil, že žalobce k dokladu o výši nákladů na bydlení nedoplnil datum úhrady nákladů na bydlení (v měsících rozhodného období 7, 8, 9/2019), nedoložil rozpis nákladů na bydlení potvrzený pronajímatelkou, nebyla tak splněna podmínka uvedená ve výzvě o osvědčení úhrady nákladů na bydlení za 3. čtvrtletí 2019. Dále zjistil, že žalobce doložil pouze obecné vyúčtování za služby na adrese X., které však není specifikováno na předmětný byt, v domě se přitom nacházejí 2 bytové jednotky, z toho dovodil, že žalobce přes výzvu nedoložil řádné vyúčtování nákladů na bydlení. Z požadovaných dokladů považoval za doložené pouze osvědčení příjmu za 3. čtvrtletí 2019 žalobce i společně posuzované osoby. Shledal, že ostatní doklady požadované ve výzvě potřebné pro vyhodnocení nároku na dávku žalobce nedoložil, nesplnil tak povinnost stanovenou ve výzvě a tím i svou povinnost objasnit veškeré skutečnosti, které jsou rozhodné pro zjištění nároku na dávku. Potvrdil správnost postupu správního orgánu I. stupně, který v souladu s § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře dávku nepřiznal.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. K projednání dané věci nařídil soud jednání, které se konalo dne 13. 5. 2022, právní zástupce žalobce, ač řádně obeslán, se k ústnímu jednání nedostavil, žalovaný pak setrval na svém stanovisku s tím, že dávka nebyla přiznána pro nesplnění výzvy dle § 61 odst. 2 zákona o státní podpoře.
17. Podle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře *byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne*

doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučinil-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn.

18. Podle § 68 odst. 1 písm. e) zákona o státní sociální podpoře žádost o dávku musí obsahovat kromě náležitostí stanovených správním řádem doklad o tom, že byt je užíván na základě nájemní smlouvy nebo na základě vlastnictví k nemovitosti, doklad o výši nájemného, nákladů za plnění poskytovaná s užíváním bytu a nákladů uvedených v § 25 odst. 1 písm. c), jde-li o žádost o příspěvek na bydlení.
19. Podle § 25 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře náklady na bydlení tvoří u bytů uvedených v písmenech a) a b) náklady za plyn, elektřinu a náklady za plnění poskytované s užíváním bytu, kterými se rozumí náklady za dodávku tepla (dálkové vytápění) a centralizované poskytování teplé vody, dodávku vody z vodovodů a vodáren a odvádění odpadních vod, provoz výtahu, osvětlení společných prostor v domě, úklid společných prostor v domě, odvoz odpadních vod a čištění jímek, vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou a odvoz komunálního odpadu, případně náklady za pevná paliva; [...].
20. Podle § 25 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře náklady na bydlení musí být pro nárok a výši příspěvku na bydlení rozepsány na jednotlivé položky podle odstavce 1, náklady za plnění poskytované s užíváním bytu se prokazují podrobným rozpisem jednotlivých služeb. Náklady placené zálohově musí být v pravidelném zúčtovacím období zúčtovány. Zúčtovací období je nejvýše dvanáctiměsíční.
21. K první žalobní námitce je třeba uvést, že správní orgán I. stupně považoval žádost žalobce o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení podanou dne 3. 2. 2020 za neúplnou, a z tohoto důvodu vyzval žalobce výzvou mu doručenou dne 17. 4. 2020 k jejímu doplnění do 8 dnů od doručení výzvy. Žalobce však na tuto výzvu ve stanovené lhůtě, která skončila dne 27. 4. 2020, nijak nereagoval a podklady nedoplnil. K výzvě se vyjádřil až dne 4. 5. 2020. Následně správní orgán I. stupně vydal dne 18. 6. 2020 rozhodnutí o nepřiznání dávky odůvodněné toliko neuposlechnutím výzvy.
22. Obdobnou skutkovou situaci posuzoval zdejší soud v rozsudku ze dne 15. 9. 2021, č.j. 20 Ad 4/2021-31, kde zaujal toto stanovisko: „Soud v této věci považuje za zásadní to, že žalobce ve lhůtě stanovené správním orgánem prvního stupně nesplnil jeho výzvu k doplnění a doložení požadovaných rozhodných skutečností a byl současně poučen o následcích jejího nesplnění. Odlišný názor žalobce na důvodnost takové výzvy přitom bez dalšího nemůže liberovat včasné nesplnění povinností z ní vyplývajících. O tom by bylo možné uvažovat toliko v případě, že by žalobce včas, tj. ve lhůtě stanovené ve výzvě, tento svůj odlišný názor správnímu orgánu přijatelným způsobem vyložil, což se v daném případě nestalo.“
23. Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 28. 4. 2022 č.j. 8 Ads 335/2021-33, ve kterém uvedl: „Pokud jde o otázku, zda stěžovatel byl povinen na výzvu ve stanovené lhůtě reagovat, jestliže některé požadavky na doložení skutečností považoval za nezákonné, z judikatury Nejvyššího správního soudu předně plyne, že je povinností účastníka správního řízení poskytovat správnímu orgánu součinnost při opatřování podkladů řízení (§ 50 odst. 2 správního řádu), přičemž především v řízení o žádosti je v zájmu žadatele, aby se správním orgánem aktivně spolupracoval (viz např. rozsudky NSS ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 Ads 90/2016-46, či ze dne 12. 11. 2021, čj. 5 Ads 406/2020-29, či usnesení ze dne 13. 1. 2022, čj. 1 Ads 322/2021-24). Ve věci stěžovatele se nejedná, že by výzva správního orgánu I. stupně k doložení některých skutečností byla zjevně

nezákonná, nesmyslná či mylná.“ ... A dále: „Ani případné dílčí pochybení při formulaci výzvy (stěžovatel nezpochybňoval veškeré požadavky v ní obsažené) by nemohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.“

24. Správní orgán I. stupně ve výzvě ze dne 17. 4. 2020 mj. vyžádal, aby žalobce doložil doklady o provedených platbách v jednotlivých kalendářních měsících 3. čtvrtletí 2019, když dle doložené nájemní smlouvy o nájmu bytu ze dne 1. 4. 2016 mají být platby prováděny v hotovosti do rukou pronajímatele. Tento postup odůvodnil tím, že potvrzení o úhradě nájemného předložené žalobcem nelze bez pochybností považovat za řádné potvrzení o úhradě nákladů na bydlení v měsících 7, 8, 9/2019, neboť v něm není uvedeno úplné datum úhrady.
25. Soud v této souvislosti v souladu se shora uvedenou judikaturou považuje za primární, že žalobce v průběhu lhůty stanovené ve výzvě na tento požadavek správního orgánu nijak nereagoval, nevyjádřil se k němu ani později ve svém vyjádření ze dne 4. 5. 2020, a dále ani v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které bylo pouze blanketní. Tedy, ve správním řízení neuvedl, že by z jakéhokoli důvodu považoval výzvu v této části za nesprávnou či nezákonnou. Nesplnil tedy svou povinnost poskytnout správnímu orgánu součinnost při opatrování podkladů řízení. Teprve v žalobě poukazoval na to, že potvrzení o úhradě nákladů doložil, přičemž není na závalu, pokud u dat jednotlivých úhrad není uveden rok, neboť tento rok je z kontextu zřejmý a navíc zákon o státní sociální podpoře dokládání úhrad jako přílohu žádosti o dávku vůbec nevyžaduje.
26. K tomu soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 5 ve třetím odstavci vyšel z toho, že žalobce pro osvědčení úhrady nákladů na bydlení doložil potvrzení od majitelky bytu ohledně uhrazení plateb za nájem 9500 Kč a služby 1 800 Kč měsíčně za měsíce 1- 12 (rok neuveden), avšak nedoplnil datum úhrady nákladů na bydlení. Následně se však žalovaný vyjádřil nepřesně, když uvedl, že účastník řízení nedoložil rozpis nákladů na bydlení potvrzený pronajímatelkou bytu; žalobce byl totiž výzvou ze dne 17. 4. 2020 vyzván k předložení dokladů o provedených platbách v jednotlivých kalendářních měsících 3. čtvrtletí 2019 (za účelem osvědčení výše nákladů na bydlení za rozhodné období), nikoli k doložení rozpisu nákladů. Dále však již žalovaný správně uvedl, že žalobce nedoplnil datum úhrady nákladů v měsících rozhodného období, a tedy že podmínka o osvědčení úhrady nákladů na bydlení uvedená ve výzvě nebyla splněna. Je tak zřejmé, že žalovaný shodně se správním orgánem I. stupně považoval za důvod pro nepřiznání dávky nesplnění povinnosti uvedené ve výzvě, když výzva přesně specifikovala, jaké doklady měl žalobce doložit. Výše uvedená nepřesnost proto nemá vliv na správnost napadeného rozhodnutí.
27. Pokud jde o potvrzení o úhradě nájemného vystavené pronajímatelkou dne 22. 12. 2019, je třeba konstatovat, že tento dokument neobsahuje úplná data úhrad nájemného ve výši 9 500 Kč a poplatků za služby ve výši 1 800 Kč, kdy u těchto dat (tj. 3. 1., 3. 2., 3.3 atd.) není uveden rok. Byť je u každé této položky uvedeno období, na které se platba vztahuje (tj. 1/2019, 2/2019, 3/2019 atd.), a tedy by patrně bylo možné dovodit, že i příslušné platby mají být zřejmě datovány rokem 2019, nelze vytýkat správnímu orgánu I. stupně, že se v případě pochybností obrátil na žalobce s výzvou k doplnění, nejedná se o zcela nesmyslnou výzvu. Žalobce však po obdržení této výzvy zůstal zcela pasivní, po celou dobu správního řízení k tomu neposkytl žádné vysvětlení či stanovisko, ani nedoplnil požadované podklady. Žalovaný tak nepochybil, pokud prvostupňové rozhodnutí potvrdil z důvodu nesplnění požadavků dle výzvy žalobcem.

28. Ke druhé žalobní námitce soud konstatuje, že žalobce byl výzvou ze dne 17. 4. 2020 též vyzván, aby doložil doklad o provedení zúčtování služeb poskytovaných v souvislosti s užíváním předmětného bytu (byt umístěný v 1. patře domu na adrese X.). Ani na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval, pouze dne 4. 5. 2020 uvedl, že vyúčtování služeb za rok 2019 mu dosud nebylo doručeno. Správní orgány tak shodně nepovažovaly předložené vyúčtování za rok 2018 za dostatečné, neboť se nevztahuje k předmětnému bytu, ke kterému žalobce žádost uplatnil, ale jde o obecné vyúčtování k rodinnému domu, kde se nacházejí dvě bytové jednotky. Tedy vyšly z toho, že žalobce za rozhodné období 3. čtvrtletí 2019 řádné vyúčtování nákladů na bydlení nedoložil.
29. Soud pak shledal, že žalobní tvrzení o tom, že žalobce si pronajímá celý dům, neodpovídá správnímu spisu. Předmětnou žádost ze dne 31. 1. 2020 totiž žalobce uplatnil k bytu v 1. patře domu na adrese X., uvedl zde, že je nájemcem bytu, totéž je uváděno v přílohách žádosti. Předmětem nájemní smlouvy ze dne 1. 4. 2016 je pak byt umístěný v 1. patře domu na adrese X., jak plyne z bodu II. 1. nájemní smlouvy, nikoli celý dům, nebo více bytů v něm. Ze zjištění správních orgánů přitom vyplývá, že v daném domě se nacházejí dvě bytové jednotky. Vyúčtování předložené žalobcem ze dne 19. 7. 2019 je pak zcela obecné, týká se pouze vyúčtování služeb na adrese X., aniž by bylo specifikováno, jakých osob a jakých bytových jednotek se týká. Soud k tomu též doplňuje, že vyúčtování služeb potvrzené pronajímatelkou dne 19. 7. 2019 se vztahuje pouze na rok 2018, nikoliv na 3. čtvrtletí roku 2019, které bylo rozhodným obdobím. S ohledem na to bylo zcela namístě, pokud správní orgány požadovaly po žalobci ve správním řízení doložit doklad o provedeném zúčtování zálohově hrazených plateb za služby spojené s užíváním předmětného bytu a pokud v případě jeho nedoložení dávku nepřiznaly pro nesplnění výzvy. Ani v tomto případě žalobce ve správním řízení neuvedl, že by se nájemní smlouva měla vztahovat na celý dům a že žalobce hradí náklady celého domu; tuto argumentaci uplatnil až v žalobě. Žalobní námitka je tak nedůvodná.
30. Soud se neztotožnil s námitkou žalobce, dle které měl správní orgán vyzvat žalobce k odstranění případných nedostatků podle § 45 odst. 2 správního řádu a nikoli vyzývat k jejich osvědčení dle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře. K této otázce se zdejší soud již vyjádřil v rozsudku ze dne 20. 11. 2020 č.j. 1 Ad 16/2020-21 a v rozsudku ze dne 15. 9. 2021 č.j. 20 Ad 4/2021-31, bod 30, kde ve skutkově obdobné věci neshledal důvod pro postup podle § 45 odst. 2 správního řádu, protože postup podle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře představuje zvláštní právní úpravu oproti postupu při odstraňování vad žádosti dle obecné právní úpravy správního řádu; v projednávané věci soud neshledal důvod se od tohoto závěru odchýlit. Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti rozsudku č.j. 20 Ad 4/2021-31 odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 28. 4. 2022 č.j. 8 Ads 335/2021-33.
31. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. května 2022

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně